

תמונה 1

מוסיקת רקע: משהו דרמטי.

תאורה : חשוכה.

11 תלמידים עומדים מול הקהל. הם לבושים חולצות צהובות. ליאורה עומדת בצד עם חולצה שונה.

1: אני ממש המומה! בחיים שלי לא האמנתי שאני " הילדה הטובה של הכיתה", אסחף לתוך טירוף כזה, ועוד עד כדי כך שאני אריב עם ליאורה בגלל זה. ליאורה אני מצטערת. את צדקת לאורך כל הדרך.

2: אני יודע שאתה מכיר אותי בתור ילד טרוריסט, אבל באמת היית צריך להרגיש את ה...כח הזה שהרגשתי. אשכרה כח. אני לא מצטער על מה שקרה, זה היה גדול. רק חבל לי שהיו ח'ברה שנפגעו מזה. זה הכול. הייתי חוזר על זה שוב פעם בלי שום חרטה.

3: אני אדוני המנהל, אני מההתחלה הרגשתי כמו ליאורה, אבל הסבירו לי טוב, ואני לא רוצה להזכיר שמות, הסבירו לי טוב טוב שאם אני רק אפתח את הפה שלי, הסוף יהיה רע. אני רציתי לברוח מזה אבל לא היה לי אומץ כמו לליאורה. פחדתי, כן פחדתי שיקרה לי משהו.

4: זה היה שיעור מצויין, אדוני המנהל. לדעתי לפחות, אני חושבת שהכיתה שלנו למדה לקח מצויין, ואני לא חושבת שצריך להעניש מישהו בגלל זה. אני אישית, מודה לרוזן שהצליח ללמד אותנו שיעור כזה.

5:המנהל, ת'ה מבין, אני מסכים איתה לגמרי. אם אנחנו מרגישים עכשיו חרא...סליחה, אם אנחנו מרגישים עכשיו לא טוב, אני חושב שמגיע לרוזן כל הכבוד. בזכותו אני למדתי משהו שכל החיים שלי אני אזכור. אני היום הולך הביתה בסבבה. על הכיפאק רוזן. תיסלם!

6:תנסה להבין את ההיסטוריה. רק בשבוע הראשון, הצלחנו לגייס 421 איש. 421 איש בשבוע! זה היה משהו מטריף. כמעט ואי אפשר היה לעצור את זה. ת'אמת, בכלל לא רציתי שזה יעצר. אני לא אשכח את הנחשול כל החיים.

7 (מבוגר):אדוני המנהל. תראה, אני שולחת את הבת שלי ללמוד. ללמוד. אתם צריכים ללמד אותה. בשביל זה יש חוק חינוך. נראה לי מטורף מה שרוזן עשה. זה חוסר אחריות משועת, ממש סכנת נפשות. מורה בבית ספר, אסור לו להשתמש ככה בכוח שלו על תלמידים. זה לא חכמה. למה היא לא עזבה? דיברתי איתה על זה אבל גם ככה כמעט הרגו אותה במכות על זה שהיא ניסתה להתנגד.

8: לי הכי חבל על מה שקרה עם ליאורה. אולי אנחנו לא היינו בסדר, אבל אתה צריך להבין שכשאתה נמצא בתוך כל העניין הזה והראש שלך מסובב, אי אפשר לקבל מישהו שחושב שאתה טועה. איך היא הייתה היחידה שקלטה את כל העניין? אין לי מושג!

9 (ליאורה):אני מבינה בדיוק מה קרה. לאף אחד מכם לא צריך להיות חבל עליי. אני חושבת שהכול התחיל אצלי בכלל במקרה. באמת היה לי הרבה יותר קל להיות " ליאורה מלכת הכיתה", "ליאורה התלמידה המצטיינת" וכל הדברים שירון אמר לי שרבנו. אבל השיעור הטוב ביותר שלי הוא דווקא משפט שאמא שלי אומרת לי כל החיים ושאני הבנתי אותו רק עכשיו

אמא: "הדבר המקובל על כולם הוא לא בהכרח הדבר הנכון!" אני גאה בבת שלי. אני חושבת שבית ספר צריך להתבייש במה שקרה. זה ביזיון!

10: (ירון חבר של ליאורה) דניאלה(אמא של ליאורה), זה לא ביזיון ואת יודעת שאני רבתי עם ליאורה שהייתה הבת זוג שלי בשביל זה.לפעמים זה שהולכים ביחד, יכול לתקוע אותך ולדפוק לך את הראש הרבה יותר מאם אתה לבד. אם הייתי פחות פסיכי הייתי מקשיב לליאורה מההתחלה . אני חושב שאני את שלי למדתי .

11: יותם החנון:אני לא יודע. אני עוד בכלל לא תופס מה הולך פה. כל החיים שלי הציקו לי כולם. תמיד הרביצו לי, תמיד צחקו עליי. פתאום קיבלתי כוח. פתאום התחילו להתייחס אליי בכבוד . הכול בזכות רוזן.. חבל שאי אפשר להמשיך את המשחק הזה הלאה. אני הייתי ממשיך את זה כל החיים לא אכפת לי. אני לא יודע , אני אחרי כל כך הרבה זמן של גיהנום, בשבילי זה היה ממש גן עדן.מה שהכי למדתי זה שרוזן גאון. כל הכבוד רוזן. אנחנו איתך. אופס מצטער, אני אישית איתך. שכל אחד ידבר בשם עצמו.

רוזן:תודה לכל מי שהריע לי, אבל אני לא כל כך חושב שזה מגיע לי . אמנם הכול התחיל מניסוי חינוכי, אבל אני חייב להיות כן עם עצמי- ואני מודה שאתה צדקת במאה אחוז, אדוני המנהל, באיזשהו מקום אני שכחתי את עצמי. התחושה של הכוח המוחלט, האבסולוטי , ממש עשתה אותי שיכור. איך אני אוכל להסביר לך .. אני חושב שצריך להיות שם כדי להבין את זה . אם אתה מבין למה אני מתכוון. איך זה קרה? זה פשוט... הכול התחיל בגלל... אני אנסה לספר לך בדיוק איך זה קרה....

תמונה 2

כיתה: כל הכיתה והמורה רוזן.

כיתה בבית ספר. רוזן המורה להיסטוריה מקרין לתלמידים סרט תיעודי ממלחמת העולם השנייה. בסרט נראות זוועות הנאצים, משרפות, שורות של גופות, שלדים. בתום הקרנת הסרט מדליק רוזן את האור ומתגלה לעינינו קבוצת תלמידים. חלק קטן מהם בתלבושת אחידה. שחר יושב כשרגליו על השולחן. אוירה חופשית. ליאורה מסתבר לקחה את הסרט קשה.

רוזן:מה שראיתם כאן התרחש באירופה בתקופת שלטונו של הרייך השלישי בין השנים 1933-1945. המצב התפתח מתוצאות מלחמת העולם הראשונה.

דנה:סליחה רוזן בין איזה שנים זה קרה?

רוזן:45:33. אלפי אזרחים היו מחוסרי בית. היטלר ניצל את המצב כדי לבסס את עצמו ואת הרייך השלישי. כל השאר, כמו שאומרים זה כבר היסטוריה. התוצאה – מכונת המלחמה המשוכללת ביותר שנוצרה אי פעם. יותם! יסלח לנו בבקשה שאנו משעממים אותך. (כולם צוחקים)

יעלי:כל הגרמנים היו נאצים?

רוזן:לא. למען האמת פחות מ10 אחוזים מהעם הגרמני השתייך למפלגה הנאצית.

יעלי: אז למה הם פשוט לא עצרו אותם?

רוזן:הגרמנים טענו שהם לא ידעו מה קורה..(דנינו מצביע)דנינו..

דנינו:איך אפשר להרוג עשר מיליון בני אדם?

ליאורה:עשרה מיליון .

דנינו:איך אפשר להרוג "עשרה מיליון" בלי שמישהו ידע על זה?

שחר: רוזן, זה לא יכול להיות שהם לא ידעו מה שקורה שם.

רוזן: אחרי המלחמה הגרמנים טענו שלא ידעו דבר וחצי דבר, לא על מחנות הריכוז ולא על ההרג וההשמדה.

ליאורה:רוזן, יש לי שאלה. בקשר למה שדנינו שאל. איך הם יכלו לשבת בשקט בזמן שהנאצים שטפו מיליוני בני אדם מסביב ועוד להגיד שלא ידעו על זה? אם הם יכלו להתעלם מהמציאות בלי לקום ולצעוק?(נשמע צלצול) נו...תענה לי

רוזן:זו בהחלט שאלה מצויינת ליאורה.

תמונה 3: ליאורה, ירון, יעלי ושחר.

התלמידים יוצאים מהכיתה. ליאורה נשארת בכיתה, ירון ניגש אליה.

ירון: הסרט ביאס אותך, מה?

ליאורה: כן, ממש הכניס אותי לדכאון. לא הרגיז אותך?

ירון: תראי, זה קרה לפני איזה מיליון שנה. בטח שזה נורא מה שהם עשו שם, אבל היום זה כבר חלק מההיסטוריה, לא? אנחנו הרי לא נוכל לשנות את זה.

ליאורה: כן, אבל בכל זאת זה מלחיץ.. אם זה קרה שם, בארץ כל כך תרבותית ומתקדמת למה שזה לא יקרה בכל מקום אחר בעולם? כאן למשל, למה שזה לא יקרה כאן.

ירון: כי זה לא יקרה וזהו. בארץ שלנו, בעם שלנו, זה לא יכול לקרות בחיים! בזה את יכולה להיות בטוחה.

ליאורה: אני מאוד מקווה. אין לי חשק להתעורר איזה בוקר ולגלות שאני נאצית.

(נכנסים שחר ויעלי)

שחר: או, הנה הם כאן. מה זה אתם.. מתבודדים? אתם רוצים שאני אשמור לכם על הדלת?

ליאורה: מצחיק מאוד.

שחר: אם אתם שניכם לא תפסיקו להתבודד תהיו בסוף בחברה של יותם.

ירון: אחותך תהיה בחברה של יותם.

שחר: אמאשך תהיה בחברה של יותם.

ירון: סבתאשך תהיה בחברה של יותם.

שחר: טוב, ירון כבר 2 וחצי, חייבים להגיע לאימון. אתה לא רוצה להפסיד את המשחק.

ירון: אין צ'אנס! מכסחים אותם היום!

יעלי: אולי אפשר פעם אחת בלי כדורגל? מה עם המסיבה הערב אצל שרונה? אתם באים?

ליאורה: נורא בא לי לרקוד אבל ירון ואני צריכים ללמוד הערב.

יעלי: ללמוד? גם אני מצטיינת כמו ליאורה אבל לא נמאס לכם ללמוד?

שחר: בכל אופן, הכנתי אתמול פתקים כדי שאני אוכל ללכת היום למסיבה.

שחר וירון: (מתחננים לליאורה) ליאורה.. פליזז... מסיבה

ליאורה: שום ליאורה, אנחנו לומדים היום.

ירון: אי אפשר עליה אבל גם אי אפשר בלעדיה. (צוחקים יוצאים)

תמונה 4: שולה ורוזן.

רוזן ושולה חברתו בבית . רוזן שקוע בספרים ולא מרגיש שנכנסה שולה .

שולה:שלום, אדוני המורה.

רוזן:איך נבהלתי..אהלן.

שולה:מה נשמע?

רוזן: אוי , מה שעה?

שולה: פספסת את ישיבת המורים.

רוזן:אוף..ברח לי מהראש. שולה , זה פשוט ברח לי מהראש.

שולה: לא נורא, כיסיתי עלייך, אמרתי שהיה לך תור לרופא שיניים.

רוזן:אמרתי לך פעם שאת גאון?

שולה:איזה בלגניסט...מה אתה קורא שאתה כל כך שקוע בזה?

רוזן:חומר מעניין

שולה:מה זה , "עלייתו ונפילתו של הרייך השלישי?" היטלר? מה אתה מתכוון לעשות לנו תואר בדיקטטורה?

רוזן:אחת התלמידות שאלה אותי היום שאלה שלא ידעתי לענות עליה.

שולה:שאתה לא תדע לענות על שאלה?המורה רוזן, אוי ואבוי! בוא , בוא אני אכין לך לאכול ואספר לך מה היה בישיבת מורים. (יוצאים)

תמונה 5: שרונה, אוסי ויותם.

יותם יושב בכיתה, שקוע בספר. לכיתה נכנסות תוך צחוקים אוסי ושרונה. יותם מחביא את הספר שבידיו.

שרונה: יותמי..ישנת פה? מה זה גם בבית לא סובלים אותך? מה זה? מה אתה קורא, אם מותר לי לשאול? (לוקחת את הספר) אהבות בין גלקטיות..חחחח אהבות בין גלקטיות, שמעת אוסי? יותם קורא על זוגיות של רובוטים. (צחקות) נו, נו, נו יותמי..אמא יודעת שאתה כזה ילד שובב? נו, נו, נו.

יותם: אוסי, אני יכול לדבר איתך רגע?

אוסי: מה יש לך לדבר איתי?

שרונה: אולי הוא רוצה שתסבירי לו כמה דברים מהספר.

אוסי: (מסמנת לשרונה לשתוק) מה יש לך לדבר איתי?

יותם: כלום, כלום לא משנה. (אוסי מסמנת לשרונה שתצא)

שרונה: הופה..מה אני רואה פה? (צחקת על יותם ואוסי) אהבות בין גלקטיות,, יותם ואוסי חחח (יוצאת)

אוסי: מה הסיפור שלך?

יותם: כלום. אני...אני ... רציתי לשאול אותך משהו. אני רציתי לדעת..אולי....בעצם רציתי לומר לך...

אוסי: נווו

יותם: זה מאוד יפה שהסכמת לדבר איתי.

אוסי: מה רצית לשאול יותם?

יותם: רציתי להגיד לך שאת הילדה הכי יפה בכיתה שלנו.

אוסי: תודה

יותם: אכפת לך אם אני ..אציע לך להיות איתי..בידידות?

אוסי: "ידידות"? אתה שואל אם אכפת לי להיות איתך בידידות? תגיד לי מאיזה חללית נפלת? אתה קורא יותר מדי את הספרים האלו. נהיית אסטרונוט. מה זה בכלל ידידות?

יותם: אני מבין, אני מצטער.

אוסי: על מה אתה מצטער?

יותם: שבילבלתי לך תמוח. אני מצטער.

אוסי: טמבל אחד..מה יהיה הסוף איתך? בוא הנה. שב רגע. אני רוצה להגיד לך משהו.

(לכיתה נכנסים כל התלמידים ברעש. אוסי מתרחקת מיותם)

תמונה 6: ירון , שחר, שרונה, אוסי, דנינו , רפי, ליאורה, יותם , יעלי , דנה וחני.

התלמידים נכנסים לכיתה. רעש , צעקות , שואלים בקשר לשיעורים , מדברים על מסיבה, כדורגל. מתמסרים עם תיק , מכות .

ירון: שולה מגיעה.

שחר: שולה? איזה שולה?

שרונה ואוסי: המורה שולה.

דנינו: שולה מעפולה שלא שילמו לה (כולם צוחקים).

שולה נכנסת, אף אחד לא מתייחס אליה. התלמידים עסוקים בשלהם, מלוכדים בקבוצות. רק יותם יושב במקומו ומקשיב.

שולה: אני מאוד הייתי רוצה לסיים היום סוף , סוף את השיר החדש. תלמידים..תלמידים אני מבקשת ..נא לשבת במקומות.. אני רוצה לשמוע את השיר פעם אחת מההתחלה ללא ליווי מוסיקלי.

הילדים מדברים וצוחקים.

שולה: שרונה, שחר. שקט.

רפי ושחר מתחילים עם אלימות.

שולה: רפי , שחר, צאו מהכיתה! טוריסטים תהיו בבית!

שולה: שקט! (משתררת דממה) עכשיו כולם למקומות.

(כולם מתיישבים תוך דיבורים ורעש, שולה מכה על השולחן)

שקט! אני מנסה כבר שלושה שבועות ללמד אתכם שיר פשוט, וגומרת כל שיעור עם צרידות ליומיים . עכשיו בשקט , בלי שאף אחד יוציא הגה מהפה, אפילו לא הגה , אני רוצה לשמוע את כל מה שלמדנו . ואני רושמת ציונים. אחת שתיים שלוש ארבע (דממה. איש אינו מוציא הגה . אחרי חמש שניות כולם מתפקעים מצחוק עד ששולה מסתלקת בכעס).

תמונה 7 (כל התלמידים)

לכיתה נכנס רוזן. התלמידים מתיישבים במקומותיהם.

רוזן: היום בשיעור נעסוק ב... " כוח על ידי משמעת". היום אני רוצה לדבר על משמעת. (צחוקים , תגובות) רגע, חכו , תשמעו עד הסוף . אני חושב שזה יעניין אתכם . אני מדבר על עוצמה . עוצמה על ידי משמעת. הצלחה. הצלחה על ידי משמעת. מישהו כאן רוצה לטעום טעמה של הצלחה?

הנה.. שחר וירון אתם משחקים כדורגל , נכון? אתם יודעים כמה משמעת צריך בשביל לנצח במשחק? ומה בקשר לבלט אה אוסי? כמה שעות של עבודה קשה צריך כדי להגיע לכושר? כמה מאמץ? כמה משמעת? ואותו דבר תקף גם לגבי ציירים , טייסים , מדענים , אסטרונאוטים (מצביע על יותם כולם צוחקים) זה הכול משמעת , משמעת עצמית.

דנינו: שליטה עצמית זה גם לא להשתין. (צחוקים)

רוזן : יש משהו שאנחנו יכולים לעשות כאן בכיתה כדי להרגיש את הכוח הזה של המשמעת . רוצים לנסות?

שחר , שרונה , ירון , רפי , דנה : לא! (צחוקים)

רוזן: זה מתחיל בצורת הישיבה . יעלי גשי לכאן בבקשה . (רוזן לוקח כסא ומעמיד לפני הכיתה, יעלי יושבת בו). ישיבה נכונה בכסא עוזרת בריכוז ומחזקת את כוח הרצון. שימי שתי רגליים על הרצפה . במקביל . כולם . כולם. עכשיו שימו שתי ידיים מאחורי הגב, תזדקפו. אתם לא מרגישים שאתם נושמים קצת יותר בקלות? אוקיי שחררו. (כולם חוזרים לתנוחה הקודמת) עכשיו חזרו לישיבה הנכונה . שחררו, שוב. שימו לב כולם לצורת הישיבה של יותם.

הרגליים מונחות במקביל. הברכיים ב90 מעלות. הרגליים נעולות, עמוד שידרה ישר, סנטר מכונס ראש פונה קדימה . זאת הישיבה הנכונה . טוב מאוד יותם. עכשיו אני רוצה שתקומו ותתחילו להסתובב חפשי בכיתה. כשאני אתן פקודה , תחזרו כולכם למקומות מהר ככל האפשר , ותשבו בתנוחת הישיבה הנכונה. קדימה לקום, לקום , קדימה. (כולם קמים ומתחילים להסתובב בחדר, צוחקים ומדברים, מטפסים על שולחנות וכיסאות) למקומות. (כולם רצים ופונים למקומותיהם בהמולה . ומתיישבים בישיבה הנכונה. (רוזן מביט בשעונו ומכריז 33 שניות . כולם מריעים על ההצלחה).

רוזן: לא טוב.

יעלי: מה לא טוב?

רוזן: אולי נראה לכם שאני צוחק אבל אני מאוד רציני . ככל שתהיו יותר שקטים יותר מרוכזים, תצליחו להגיע למקומות שלכם מהר יותר ובצורה יותר מסודרת. אני יודע שאתם מסוגלים. אל תאכזבו אותי. קדימה בואו ננסה שוב . קדימה , קדימה... למקומות! (התלמידים מנסים לעשות יותר טוב, עדיין משתעשעים אחרי שמתיישבים רוזן אומר 17 שניות) . שוב פעם...10 שניות.

עכשיו, יש עוד שני חוקים שאני רוצה שתזכרו : אחד ששואלים שאלה או משיבים תשובה יש לעמוד לצד הכסא .. שתיים- יש לפתוח כל שאלה או תשובה במילים " מר רוזן" לא מסובך , נכון? לצד הכסא ו"מר רוזן" . מוכנים ? בואו נתחיל במשחק . חני, מתי רצה מלחמת העולם השנייה?

חני: אהה, אני חושבת ש....

רוזן: את לא הקשבת למה שאמרתי. את פשוט יושבת אצלי בכיתה ולא מקשיבה . יותם, תראה לחני את הדרך הנכונה לפתוח שאלה או תשובה.

יותם: (נעמד לצד הכסא) מר רוזן!

חני : מר רוזן , אני חושבת שזה היה...

רוזן: (בכעס) לא ! איטי מדי! מעכשיו התשובות שלכם חייבות להיות קצרות ככל האפשר . עכשיו שבי ונסי עוד פעם.

חני: (קמה ונעמדת ליד הכסא) מר רוזן , 1.9.39 .

רוזן: זאת תשובה! ככה צריך לענות! דיוק, תמציתיות. לאיזו מדינה פלש הילטר ב1939? אוסי?

אוסי : (נעמדת) מר רוזן, אני לא יודעת.

רוזן : בכל זאת , יפה אוסי. יעלי?

יעלי: מר רוזן , פולין.

רוזן: טוב מאוד יעל. מה היה שמה של מפלגתו של אדולף היטלר? שחר.

שחר: מר רוזן , אני חושבת ש...

רוזן: חושבת?

שחר, מר רוזן , הנאצים.

רוזן: הלאה, נאצים זה השם המקוצר , מה השם המלא ליאורה.

ליאורה: המפלגה הנציו... .

רוזן : (דופק על השולחן) (ירון לוחש לליאורה שעליה להגיד "מר רוזן")

ליאורה: מר רוזן, מפלגת הפועלים הנציונאל – סוציאלית.

רוזן: יפה! מי היו האנשים שמתו במחנות ההשמדה? רפי

רפי: מר רוזן , שכחתי.

רוזן: חבל מאוד , רפי. ירון.

ירון: מר רוזן, יהודים , צוענים והומוסקסואלים.

רוזן: מי ניהל את מחנות ההשמדה?

יעלי: מר רוזן, האס.אס.

רוזן: יוצא מן הכלל. עכשיו.. (צלצל) למחר לקרוא את הפרק על המלחמה ביפן ולענות על השאלות . (הכיתה נותרת קפואה) הכיתה משוחררת.

(רוזן יוצא , התלמידים משתחררים ממהלם ויוצאים מהכיתה.)

תמונה 8 : ירון שחר, יעלי וליאורה .

ירון: ראיתם איזה קצב?

שחר: חבל שלא השיעורים שלנו ככה. אתם מתארים לעצמכם?
יעלי: אני יכולה להגיד לכם שזה הרבה יותר כיף מלכתוב כל הזמן.

שחר: זה בטוח . ראיתם איזה הספק?

ליאורה : מי שמצליח להשתלט ככה על הכיתה שלנו , הוא גאון.

ירון: ממש נדלקתי על זה.

יעלי: יאללה מה נתקענו פה . בואו הביתה .

תמונה 9: רוזן ושולה.

רוזן בביתו: קשה להאמין , קשה להאמין באיזו מהירות הם קיבלו את החוקים החדשים שהפלתי עליהם . כולם צייתו מיד, כולם.

שולה: הם פשוט שיחקו את המשחק.

רוזן: אני לא חושב שהם התייחסו לזה כמו אל משחק.

שולה: אז איך אתה מסביר את זה?

רוזן: לא יודע, זה היה כאילו הם רצו שאני אכניס אותם למשמעת.

שולה: שטויות , אני מכירה את החברה האלה. כל מה שלא דומה ללימודים נראה להם בכיף. בסך הכול משחקים עם זה. תראה לבד שברגע שזה ימאס להם הם שוב יעלו לך על הראש. תשמע מה אני אומרת.

רוזן: אני לא יודע על מה את מדברת, הם אף פעם לא עלו לי על הראש ואני לא עושה את הניסוי הזה בגלל בעיות משמעת.

שולה: אז למה אתה צריך את זה?

רוזן: זה בסך הכול שיעור מעשי באזרחות. תוך כמה דקות הפכתי כיתה מפורדת ואינדיבידואליסטית לגוש שעובד למען האינטרסים של עצמו. מחר אני אסכם את זה ואמשיך בשיעורים.

שולה: ומה אם זה היה בשבילם רק משחק? לא הוכחת כלום.

רוזן: אני חושב שכן. חוץ מזה אני צריך ללמד על המלחמה ביפן . אין לי זמן למשחקים.

תמונה 10 (כל הכיתה)

רוזן נכנס לכיתה, התלמידים כבר במקומותיהם, יושבים בישיבה הנכונה. דממה. רוזן מופתע.

רוזן: מה אני רואה כאן? קרה משהו? תראו אתכם..איך אתם מרגישים?

ליאורה, דנינו, אוסי ושחר: משמעת

רוזן: טוב, מספיק עם השטויות! יש לנו המון חומר. קדימה ח'ברה. תהיו רציניים.

רפי: אנחנו רציניים לאללה, מר רוזן.

רוזן: (שחר מצביע) שחר?

שחר: אמרת שנוכל להצליח ולהתקדם הרבה יותר אם נהיה ממושמעים.

ליאורה: החלטנו כל הכיתה שכדאי לנסות. אין לנו מה להפסיד. אנחנו רק יכולים להרויח מזה.

שרונה: מה העניין? קצת משמעת לא תזיק כאן לאף אחד.

רוזן: משמעת, שרונה?

שרונה: כן המורה.

רוזן: המורה??? אתם בטוחים שזה מה שאתם רוצים?

כולם: כן, מר רוזן.

רוזן: (הבעת פניו ונימת קולו הופכים נוקשים) משמעת זה רק דבר אחד. אבל יש עוד משהו קהילה! שימו לב קהילה. זה הקשר בין בני אדם שעובדים ונלחמים ביחד..זה כמו..שכל הכיתה כולם ביחד מחליטים לעשות את המוות למורה מסויימת..(צחוקים) זה להרגיש שאתה חלק ממשהו יותר חשוב מעצמך. זה הרגשה של קבוצה, של נבחרת, של משפחה, של תנועה! עכשיו כולם תחזרו על שתי הסימאות שלנו " כח על ידי משמעת, כח על ידי קהילה".

כולם: כח על ידי משמעת, כח על ידי קהילה.

רוזן: עכשיו אנחנו צריכים סימן ל..קהילה החדשה שלנו, משהו שיהיה פרטי רק של הכיתה. אנחנו צריכים סמל שיסמל את השינוי, משהו שיהיה בו גם תנועה, גם כיוון וגם כוח. גל! נחשול! זהו, מהיום והלאה אנחנו ניקרא "הנחשול"! וזאת תהיה ההצדעה שלנו. (מדגים) יותם, מה תהיה הסימא שלנו?

יותם: (קם) מר רוזן, כח על ידי משמעת, כח על ידי קהילה. (מצדיע)

רוזן: יפה מאוד יותם, תשאר לעמוד בבקשה..עכשיו שחר, יעלי.

שחר +יעלי: כח על ידי משמעת כוח על ידי קהילה. (מצדיעות)

רוזן: ליאורה, אוסי, ירון.

ליאורה +אוסי+ירון: כח על ידי משמעת, כח על ידי קהילה (מצדיעים)

רוזן: דנה, חני, רפי

דנה+חני+רפי: כח על ידי משמעת, כח על ידי קהילה.

רוזן: דנינו , שרונה

דנינו +שרונה: כח על ידי משמעת , כח על ידי קהילה.

רוזן: בקול רם

כולם: כח על ידי משמעת, כח על ידי קהילה.

ביתה של ליאורה , אמה ודודתה .

ליאורה: זה היה מדהים, כולם הצדיעו וחזרו על הסיסמא, אי אפשר היה לא להסחף לתוך זה , אתם יודעים ממש לרצות שזה יצליח.

אמא: אני לא יודעת, ליאורה זה נשמע לי יותר מדי כמו שטיפת מוח , פסיכולוגיה של המונים.

ליאורה : מה פתאום אמא , זה בכלל לא דומה לזה. צריך להיות שם כדי להבין , כדי להרגיש את האנרגיה החיובית בכיתה.

דודה: אני בעד כל מה שיגרום לנוער להיות מרוכזים ולהיות בני אדם.

ליאורה : דודה רחל, זה מה שקורה! אפילו יותם, אתן יודעות החללית של הכיתה אפילו הוא שייך עכשיו לקבוצה.

אמא: ליאורה, עד כמה שאני מבינה אתם אמורים ללמוד היסטוריה , לא להיות חלק מקבוצה.

דודה: אחותי, אל תשכחי שהארץ הזאת נבנתה על ידי אנשים שהיו חלק מקבוצה. אני צריכה להזכיר לך? עליה ראשונה, עליה שניה אין שום דבר רע בלהיות חלק מקבוצה אם המטרות הן יעילות.

אמא: אבל להישגים, אחותי היקרה, אנחנו נגיע רק אם נשמור על העצמיות שלנו.

ליאורה: אל תדאגי אמא , מר רוזן פשוט מצא את הדרך הכי טובה ללמד את כולם. תראי, אפילו התלמידים החלשים מצליחים פתאום להתקדם.

אמא: אולי זה טוב לחלשים, אבל זה לא בשבילך. את תלמידה מצטיינת ליאורה . את צריכה להתקדם בקצב שלך.

דודה: דניאלה, את לא חושבת שאת מתייחסת לכל העניין קצת יותר מדי ברצינות? קצת רוח קבוצתית, קצת " כל ישראל ערבים זה לזה" לא יזיק לאגואיסטים הקטנים האלה.

ליאורה: את לא זוכרת שאמרת תמיד שאני "קצת יותר מדי עצמאית"?

אמא: אני זוכרת , זוכרת אני רק רוצה שתזכרי דבר אחד ליאורה תקשיבי אלי טוב. הדבר המקובל על כולם הוא לא בהכרח הדבר הנכון . את שומעת? הדבר המקובל על כולם הוא לא בהכרח הדבר הנכון . אני רוצה שתזכרי את זה .

ליאורה: " הדבר המקובל על כולם הוא לא בהכרח הדבר הנכון , אוי אמא את תמיד מנסה לחנך אותי. מה את חושבת שאני מטומטמת?

דודה: אני בטוחה שהמורה להיסטוריה יודע בדיוק מה שהוא עושה . חוץ מזה אם ההורים האחרים לא מתנגדים אז למה שאת תהרסי לליאורה? אל תהיי חריגה. כמה ימים של ניסוי של המורה להיסטוריה לא ישנו את העובדה שליאורה מצטיינת.

ליאורה: אמא , מר רוזן הוא המורה הכי טוב בבית ספר . תסמכי עליו.

אמא: תגידי , איפה ירון ? כבר כמה ימים שהוא לא בא לפה.

ליאורה: הוא בבית, מאז השיעורים עם מר רוזן הוא כל הזמן רוצה ללמוד היסטוריה . יושב בבית וחורש על החומר.

אמא: ירון. לומד? זאת בהחלט סיבה לדאגה.

תמונה 12 (כל הכיתה)

בכיתה

ירון: מה אכפת לך מה אמא שלך אומרת?

ליאורה: אני לא אמרתי שאכפת לי

אולי: גם לא אמרת שלא אכפת לך. אני מכירה את אמא שלך, היא לא תוותר כל כך מהר.

רפי: אמא שלי בכלל לא מבינה את הסיפור הזה.

שרונה: למה, אבא שלי חושב שזה יופי וזה רק יעשה מאיתנו חיילים יותר טובים.

רפי: וזה בדיוק מה שאנחנו צריכים, אה? חיילים טובים. חיילים טובים שהולכים בשורות, חילים טובים שממלאים פקודות, חיילים טובים שמתים לפי פקודה.

ירון: סתום ת'פה.

דנינו: רפי תשתוק אתה לא בעניין.

רפי: אני באמת לא בעניין, דנינו, כל העניין הזה לא בעניין.

דנינו: מה הסיפור שלך? אבא של שרונה צודק לאללה. זאת ארץ של מלחמות. באסה, אבל אין מה לעשות...הארץ הזאת צריכה חיילים טובים!

רפי: כן, חיילים טובים..גם אח שלי אמר את זה (קם ויוצא מהכיתה)

שחר: אז מה ליאורה הניסוי שלנו מפחיד את אמא שלך? היא חושבת שצריך לעשות איזה מרד נגד רוזן?

יותם: (בכעס) מר רוזן, שחר מר רוזן.

חני: אמא שלי אומרת שבטח יש לזה איזו מטרה חינוכית.

ירון: ראיתם איזה הספק היה לנו מאז שהתחלנו עם הנחשול.

חני: נראה לי פוקס

שרונה: שום פוקס חני, ככה אנחנו נלמד פי שתיים יותר חומר. אתם תראו מה זה.

אולי: תארו לעצמכם פתאום כיתה שלמה עם תעודה של תשיעיות.

דנה: אני רוצה לשמוע מה אמא שלך חושבת, ליאורה, כי גם אחי הגדול קצת התעצבן על הקטע.

ליאורה: אמא שלי? היא אמרה...

ירון: (מחקה את אמא של ליאורה) ליאורה, ילדה שלי, אנחנו רוצים שתחשבי בצורה עצמאית, רק ככה תוכלי להיות ראש ממשלה)

דנה: נו די כבר, גם אחי לא מבין איך זה כיתה שלמה, חברה נורמליים מתלהבים מזה שמישהו נותן להם פקודות.

שחר: אף אחד, תדעו לכם אף אחד לא יוכל להבין את הנחשול, עד שלא יהיה כאן בתוכו.

תמונה 13

רוזן ושולה שיחה.

שולה: איך מתקדם הניסוי ד"ר פרנקנשטיין? הם התמרדו כבר?

רוזן: להיפך. לא רק שהם לא מתמרדים, רובים הולכים ונהיים בני אדם.

שולה: ברצינות? אנחנו מדברים על אותה כיתה שלא נותנת לי להוציא מילה מהפה בשיעור שלי?

רוזן: והם לא מסתפקים רק בשיעורי הבית שאני נותן להם. אחרי שהם גומרים, הם מבקשים עוד שיעורים. הם מתעניינים, שואלים כל מיני שאלות, לא סתם, שאלות של התעניינות אמיתית.

שולה: ואתה אומר שזה אותם תלמידים שלומדים אצלי מוסיקה?

רוזן: זה מדהים כמה הם מעריצים אותך כשאתה מחליט בשבילם ומה שמצחיק זה שאני מרגיש שגם אני נתפס לזה.. כאילו שזה מדבק.

בבית הורי ליאורה . ירון , שחר ליאורה ויעלי שקועים בספרים.

אמא: אולי מספיק להיום... (אין תגובה) אני רוצה להגיש ארוחת ערב (אין תגובה) היי, מי רעב?
טוסטים? (ממשיכים לקרוא אבל מרימים יד) ארבעה טוסטים בדרך בעצם אוסי ודנינו צריכים לבוא אז
שישה טוסטים. ליאורה , תסדרי את השולחן . 10 דקות וזה מוכן.

יעלי: איזה אמא מדליקה יש לך. נכון שחר? איזה מדליקה דניאלה?

ירון: היא עוד לא מבינה את כל מה שאנחנו עושים פה. היא רק עושה את עצמה מבינה.

שחר: היא לא צריכה להבין . לפחות לא כרגע , אנחנו צריכים להבין , זה מה שחשוב . הנחשול זה
שלנו , לא שלהם.

יעלי: מספיק שהנחשול עוזר לנו . לא צריך יותר מזה בינתיים. מר רוזן יודע בדיוק מה שהוא עושה .
כשנצטרך נסביר לאנשים על הנחשול. מר רוזן יגיד לנו בדיוק מתי. בינתיים צריך לעבוד על עצמנו כל
הזמן.

שחר: אתם יודעים , אני חושב על זה כבר כמה ימים, אתם שמים לב איך כולנו השתננו ? ברצינות.
מה שתמיד נראה לי ח'ברה פתאום נהיינו חברים . יש כאילו מן תחושה של אחריות , כאילו באמת
כולנו בעד כולנו וחזקים. כל הדברים של ח'ברה וקטעים ושטויות זה נחמד, אבל פתאום אני מרגיש
שזו התקופה הכי יפה בחיים שלי. להכול יש פתאום משמעות.

(אוסי ודנינו מגיעים)

אוס: דנינו , ספר להם מה קרה מקודם בחוץ

דנינו: אתם שומעים ? אוסי ואני באנו מהמגרש חנייה של המכוניות פה מחוץ לבית ספר . פתאום
יוצאים ילדים ממכונית לבנה של ההורים שלהם.

אוס: וואף וויט.

דנינו: וואף וויט . בקיצור הם יוצאים מהמכונית איזה שתי ילדים

אוס: שני

דנינו : שני ילדים משכבה אחת מתחתינו

אוס: לדעתי שתי שכבות

דנינו: מה זה חשוב? את מספרת או אני? לבן אוף וואיט , שתי שני יאללה . בכל אופן הם ככה
נעמדים מולנו מצדיעים לנו בהצדעה של הנחשול וממשיכים ללכת.

שחר: שיאללה , עכשיו אני קולט שגם לי זה קרה אתמול ורק עכשיו אני מבין שהבחורה ברחוב בעצם
הצדיעה לי.

ירון: זה מטורף!!! אנשים ממש נדלקים על הנחשול.

ליאורה : מה??? אתם שומעים את עצמכם? אני לא יודעת מה אתכם , אבל אחרי שאני שומעת את
הסיפורים האלו כל הניסוי הזה נשמע לי פתאום די מפחיד.

ירון: מה פתאום מפחיד, מה מפחיד אותך ליאורה?

אָוסי: הנחשול יסחוף את כולם אתם תראו מה זה.

ליאורה: זה בדיוק מה שמפחיד אותי.

דנה: הנחשול זה כח ליאורה.

"כח על ידי משמעת, כח על ידי קהילה".

תמונה 15

שולה נכנסת לכיתה. התלמידים במקומותיהם, דממה.

שולה: (בשוק) בוקר טוב.

כולם: בוקר אור גברת שולה.

שולה: מי יכול להגיד לי איפה סיימנו בשיעור הקודם?

(כולם מרימים יד ימין- דנה נבחרת)

דנה: לימדת, או יותר נכון ניסית ללמד אותנו את השיר הזה.

שולה: אתם זוכרים אותו?

כולם: כן המורה .

שולה: ננסה? אחת, שתיים, שלוש ו...

(הכתה פוצחת בשירת אקפלה בעלת סממנים קלאסיים כאשר משניה לשניה השירה מתגברת והתלמידים נעמדים במקומותיהם)

תמונה 16

(רוזן נכנס לכיתה)

שולה: אני המומה! אני לא מאמינה! אני לא שמעתי על כזה דבר. אני לא ראיתי כזה דבר בחיים, בחיים שלי לא קרה לי מקרה כזה.

רוזן: אמרתי לך. לא האמנת לי, חשבת שאני צוחק. אמרתי לך שזה יצליח. המנהיג הנכון במקום הנכון יכול להפוך כל אספסוף לצבא ממושמע. זה כמו שכתוב בספרים, אין חוכמות.

שולה: זה לא מפחיד אותך?

רוזן: מה פתאום מפחיד? זאת הרגשה נפלאה. אנחנו פשוט מצליחים במה שרצינו.

שולה: אל תגיד מצליחים אני לא שותפה לזה.

רוזן: למה לא? את היית שם, את הרגשת את זה.

שולה: מה שאני הרגשתי זה סכנה.

רוזן: על מה את מדברת? איזו סכנה? אנחנו הולכים בדרך הנכונה. את לא רואה את זה?

שולה: מותק, בוא אני אגיד לך מה אני רואה: היה מורה. מורה טוב. היה מעביר שיעורים מעניינים בהסטוריה. הוא לא סבל מי יודע מה מבעיות משמעת. בסך הכול התלמידים די אהבו אותו. יום אחד נכנס לו הג'וק הזה והוא החליט להשתלט על העולם. הכול התחיל ממשחק פשוט במשמעת שהתפתח די מהר להפיכה בשלטון. הוקמה כת צבאית שהוא עמד בראשה, אנשים הלכו אחריו בעיניים עצומות. הרגו בשבילו, מתו בשבילו והוא בסך הכול התכוון לעשות ניסוי בכיתה שיוכיח לתלמידים.

רוזן: די שולה מספיק עם זה, את מגזימה.

שולה: אני מגזימה? שמעת שהיום בבית ספר כמה חברה ציירו את הסמל של הנחשול על הקיר של השירותים? תענה לי, שמעת או לא? אתה מטורף! (יוצאת בכעס)

תמונה 17 – השיעור ממשיך עם רוזן.

רוזן מחלק כרטיסים על כל אחד משולחנות התלמידים.

רוזן: לכולכם יש עכשיו על השולחנות כרטיסי חבר. אם תהפכו אותם ותעשו את זה בבקשה, תגלו שחלקם מסומנים מאחור ב- X באדום. אלה שגילו את ה- איקס האדום, תרימו יד.

(שחר, ירון, יותם ודנינו מגלים איקס אדום ומרימים יד)

אתם מוניתם לאחראים. האחראים ידווחו לי ישירות על כל הפרת חוק או תקנה של הנחשול. עכשיו, למשמעת ולקהילה אין שום משמעות בלי פעולה!

המשמעת נותנת לכם את הזכות לפעולה. קהילה ממושמעת שיש לה מטרה, תפעל כמו מכונה משומנת היטב. מרגע זה ואילך מוטלת על כל אחד ואחת מכם החובה לגייס חברים חדשים לנחשול. כל חבר חדש שתגייסו חייב להכיר את הכללים ולהתחייב לציית להם בכל זמן.

יעלי: (כל מי שמדבר קם כמו רובוט) מר רוזן, זה כמו להיוולד מחדש.

אוסי: מר רוזן, גם אני מרגישה ככה.

חני: מר רוזן, זו הרגשה נפלאה של כוח עצום.

שרונה: מר רוזן, גם לי.

יותם: מר רוזן, בפעם הראשונה בחיים שלי אני מרגיש שייך. אני מרגיש שייך למשהו גדול.

ירון: מר רוזן, אני גאה בנחשול.

רוזן: כח על ידי משמעת, כח על ידי קהילה, כח על ידי פעולה. ועכשיו, אנחנו יוצאים מהכיתה לשטח בית הספר ומנסים לגייס חברים נוספים לנחשול.

כולם: חוזרים על הסיסמא שלוש פעמים.

(ירון וליאורה נשארים בכיתה)

תמונה 18

ליאורה: אני לא הולכת

ירון: למה לא?

ליאורה: כי אני לא רוצה

ירון: ליאורה, זה השלב החשוב ביותר בנחשול לגייס חברים חדשים.

ליאורה: אז מה? אתה לא חושב שאתה לוקח את כל העניין הזה קצת יותר מדי ברצינות?

ירון: בכלל לא, אני חושב שאת לא לוקחת את זה מספיק ברצינות. ליאורה, את היית מלכת הכיתה, כל התלמידים האחרים תמיד העריצו אותך, דווקא את חייבת לבוא לשכנע תלמידים אחרים.

ליאורה: זאת בדיוק הסיבה שאני לא באה. שיחליטו בעצמם, שלא יחקו אותי. הם צריכים שתהיה להם דעה עצמית.

ירון: אני לא מבין

ליאורה: אני לא מאמינה איך כולם השתגעו. ירון, הנחשול משתלט על כולכם.

ירון: בטח שהוא משתלט ליאורה, הנחשול פשוט הגיוני מה יש לדבר, תראי איך כולם שייכים לקבוצה, תראי איך כולם שווים.

ליאורה: יופי..ומחר בכדורגל כולנו גם נבקיע גול ביחד.

ירון: את מתנגדת לנחשול בגלל שאת הפסקת להיות " ליאורה התלמידה הכי טובה".

ליאורה: זה לא נכון ואתה יודע את זה טוב מאוד.

ירון: אני דווקא חושב שזה נכון לאללה. עכשיו את מרגישה מה כולנו הרגשנו כשאת ויעלי ידעתם תמיד את התשובות הנכונות והייתן תמיד מקבלות את הציונים הגבוהים.

ליאורה: ירון, אתה מדבר כמו טיפש.

ירון: אם אני כל כך טיפש..אולי כדי שתלכי לחפשש לך חבר יותר חכם.

תמונה 19

שחר, ירון, יותם, דנינו, שרונה ואוסי עם הסמלים של הנחשול ופליירים.

דנינו: יותם, יש משהו בכל הבלגן הזה שאני לא מבין..

יותם? מה אתה לא מבין?

דנינו: אנחנו אחראים נכון? איקסים אדומים והכול..

יותם: כן

דנינו?: מה זה אומר אחראים? מה אנחנו אמורים לעשות?

שרונה: דנינו, אני אגיד לך משפט של אבא שלי..אם אתה רוצה סדר, אתה צריך לשמור עליו..א. אפשר שכל אחד יגיד מה שהוא רוצה, מתי שהוא רוצה.

דנינו: אז מה את אומרת בעצם? שאם למישהו יש דעה שונה מלאחרים, אנחנו צריכים לסתום לו את הפה?

יותם:תשמע, יש המון בני אדם שסותמים להם את הפה כל החיים..לא יזיק אם הכוח יהיה קצת בדיים שלנו.

דנינו: אבל אם אני בעצמי חושב קצת אחרת?

שרונה: אתה חושב אחרת דנינו?

דנינו: אמרתי "אם" מה את מתלהבת..

שרונה: תראה, בבסיס צבאי, למשל אצל אבא שלי..לכל אחד יש לפחות איזה דעה אחת משלו..

יותם: נו..

שרונה: אבל כולם יודעים שזה צבא..וצבא חזק זה קודם כל משמעת

דנינו: אבל בית ספר זה לא צבא

יותם: למה לא? הצבא רוצה לנצח בכל מחיר וגם אנחנו רוצים לנצח

שחר: ואנחנו ננצח. בכל מחיר

דנינו: מה, אתם תלכו ממש מכות?

שחר: נורא פשוט דנינו..אנחנו לא חוג ריתמיקה או מקראמה..ראית מה עשיתי למתן ולח'ברה שלו.

דנינו: מה עשיתם למתן?

שחר: מתן הזה בא, רצה לעשות קצת דאווין על החברה שלו והסתלבט על זה שהכיתה שלנו נהייתה הצבא של רוזן אז הסברנו לו מה זה צבא..עשינו לו מסדר לפנים

דנינו: תראו, אנחנו אמנם החזקים. אנחנו הטובים אבל לא נרביץ סתם למישהו

שרונה: אבל מי שיפתח את הפה שלו..

אוסי : כן, מי שיפתח את הפה שלו עלינו..אם הוא מבחוץ ובטח אם הוא מבפנים , צריך לדעת שיש מישהו שלא יעבור על זה בשקט.

שרונה: זה בדיוק התפקיד שלנו

יותם: אנחנו לא פרייירים. רק מי שחזק יחזיק מעמד. אוקיי בנות, הפליירים עליכן נכון? אנחנו מוכנים להתחיל בעבודה?

אוסי, יעל, דנה, חני ושרונה בידיהן עלוני הסבר ועל זרוע שמאלם סמל הנחשול. הבנות יורדות אל הקהל ועוברות בין היושבים באולם כשהן מסבירות ומשכנעות את הצופים להצטרף לנחשול. הן מחלקות את העלונים. רפי מגיע ונכנס ללחץ מהמצב.

רפי: מה קורה שם? מה הן רוצות? מה זה הדברים האלה?

שחר: רפי, שב, אתה מפריע תן להם לחלק. מה אכפת לך...

(רפי יורד מהבמה לאולם כשהוא צועק)

רפי: מה זה? מה העניין הזה? מה אתם מתחילים להחתיים פה אנשים? מה הסיפור שלכם? יאללה תחזרו לשם ותפסיקו עם השטויות האלו.

שחר: רפי, אתה מוכן להרגע?

רפי: לא. לא מוכן. מה תעשה לי? לא רוצה לשבת. מה אתם חושבים לעצמכם, וטראו איך כאן כולם שותקים. דנינו, גם אתה שותק? מה אתם לא רואים מה הולך פה? השתגעתם על כל הראש...אלה התחרפנו ואתם שותקים.

(רפי ניגש אל האנשים בקהל וחוטף מהם את העלונים)

שרונה: רפי, שב ותן לנו להמשיך.

רפי: למה שאני אתן לכם להמשיך? למה שאני אתן? את מעצבנת אותי כבר חצי שעה למה שאני אשתוק? בגלל שכולם שותקים? אה? כולם פה משוגעים.

(שחר מתפרץ בריצה מכיוון הבמה. מתפתחת תגרה באולם בינו לבין רפי.)

שחר: כח על ידי משמעת, כח על ידי קהילה, כח על ידי פעולה.

(הבנות ניגשות לרפי ומציעות לו ללכת מאחורי הקלעים לנוח ולשתות משהו)

תמונה 21

רוזן נמצא בתוך ביתו, הוא מעיין בעיתון.

שולה מתפרצת לבמה, מנפנפת באותו עיתון.

שולה: אמרתי לך שאתה חייב לעצור את זה. ידעתי שמישהו יפגע.

רוזן: לא כתוב שזה בית הספר שלנו.

שולה: זה בדיוק מה שחסר לך? אה " שלושה תלמידים , נפצעו אמש בשעת תיגרה המונית באחת מחטיבות הביניים בצפון הארץ מקורות בלתי מוסמכים, ידעו לספר על תנועה מהפכנית קיצונית אשר בראשה ניצב מורה לגיאוגרפיה , ואשר חבריה , מטילים טרור על שאר תלמידי בית הספר . המשטרה חוקרת.

רוזן: היסטוריה

שולה: מה?

רוזן: מורה להיסטוריה

שולה: מצחיק מאוד

רוזן: תראי, אי אפשר לצפות הכול מראש . יש דברים שצריך להתמודד אתם כשהם קורים. אבל אני לא יכול לעצור את כל הניסוי בגל איזו תיגרה קטנה.

שולה: אני לא מאמינה! מישהו נפגע. התחלקת על השכל? אתה מורה בחטיבת ביניים, אתה אמור לחנך תלמידים, להפוך אותם לבני אדם , לא לחיות..

רוזן: שולה, תעשי לי טובה

שולה: זה עולה לך לראש..זה עולה לך לראש

רוזן: יהיה בסדר, תסמכי עלי זה חשוב מה שאני עושה. יהיה בסדר.

(נשמעת דפיקה בדלת ויותרם נכנס)

שולה: יותרם. מה אתה עושה כאן? קרה משהו?

יותרם: לא. לא קרה כלום. מר רוזן, אני יכול לדבר איתך רגע?

רוזן: דבר יותרם, זה בסדר , דבר.

יותרם: אני רוצה להיות השומר ראש שלך.

רוזן: מה?

יותרם: השומר ראש שלך.

שולה: מה פתאום שומר ראש?

יותרם: את ראית מה שקרה. אני לא רוצה שיקרה לך שום דבר רע, מר רוזן. תן לי להיות השומר ראש שלך , אני מבקש.

רוזן: טוב, בסדר אבל רק בשעות הלימודים. (יותם מצדיע בגאווה והולך).

שולה: אני לא מכירה אותך יותר. רק חסר שהיעצת תשמע על זה שעכשיו יש לך שומר ראש .

(טלפון מצלצל – שולה מסתכלת על הצג " זה מנהל בית ספר")

תמונה 22

יעלי נכנסת לכיתה ומוצאת את ליאורה יושבת וכותבת.

יעלי: היי, הקדמת היום? מה זה? שיעורים?

ליאורה: יעלי, אני רוצה שתקראי מאמר שכתבתי.

יעלי: מה את רוצה לעשות עם זה?

ליאורה: אני רוצה לפרסם את זה בעיתון בית ספר.

יעלי: את לא יכולה להגיד את הדברים האלה על הנחשול.

ליאורה: למה לא? זה הכול אמת. יעלי, הנחשול השתלט על כולם, תראי מה קורה פה. כולם הפסיקו לחשוב באופן עצמאי.

יעלי: שטויות, את סתם מבואסת בגלל הריב עם ירון..

ליאורה: מה שייך הריב עם ירון? הנחשול פוגע באנשים וכולם נגררים אחריו כמו עדר כבשים. מה שייך הריב עם ירון?

יעלי: ליאורה, אל תמסרי את המכתב הזה בבקשה. את פשוט לא רואה את זה נכון. תאמיני לי בסוף את תתעוררי ותראי שרוזן צדק ושסתם התכסחת עם כל החברים שלך. תראי איך לכולם טוב עם הנחשול. למה את חייבת לקלקל את זה? ליאורה, זה לא מתאים לך.

ליאורה: רגע אחד, מה את רוצה להגיד לי שאני מטומטמת? שאני עיוורת? או שאולי את פשוט רוצה שאני אהיה ילדה טובה ואסתום את הפה שלי רק בשביל לא להרגיז אף אחד?

יעלי: לא, להיפך זה חשוב שתדברי, זה חשוב שתגידי מה שמלחיץ אותך אבל לא דברים כאלה.. אנשים יחשבו מי יודע מה.

ליאורה: את הורסת אותי, את יודעת?

יעלי: למה?

ליאורה: שאני אגיד כל מה שאני רוצה אבל לא דברים כאלה.

יעלי: כן

ליאורה: כל מה שאני רוצה?

ליאורה: אבל לא דברים כאלה

ליאורה: אז איזה דברים? מה שכולם רוצים לשמוע?

יעלי: תעזבי אותך מהמלחמות האלה, את יותר מדי חשובה לי, ליאורה, אל תמסרי את המכתב.

ליאורה: אני כבר מסרתי, מצטערת. אני יודעת מה שאני עושה!

תמונה 23

טלפון בין ליאורה ודנה. (דנה מחייגת מהכיתה. אופציה לבימוי לא שומעים את ליאורה. רק דנה מדברת)

ליאורה: היי

דנה: ליאורה

ליאורה: מי זה

דנה: דנה

ליאורה: היי דנה, מה?

דנה: רציתי לדבר איתך

ליאורה: את הולכת להטיף לי מוסר?

דנה: לא, לא להיפך. רציתי להגיד לך שאני חושבת שאת צודקת..

ליאורה: אז למה את לא קמה ואומרת את זה לפני כולם?

דנה: השתגעת? את רוצה שיהרגו אותי?

ליאורה: מה זאת אומרת יהרגו?

דנה: תראי מה שקורה איתך עכשיו.. זה רק מתחיל, אי אפשר ללכת נגד כולם, ליאורה.

ליאורה: מי זה כולם? עדר של עיוורים מסוממים. הם לא יעשו לך שום דבר.

דנה: מה יעזור כבר מה שאני אגיד?

ליאורה: מה זאת אומרת, את תגידי מה שיש לך ומי שצריך ישמע.

דנה: אני לא יכולה לעשות כזה דבר. מה את רוצה, שגם אני אוותר על כל החברים שלי?

ליאורה: דנה, למה צלצלת אליי?

דנה: לא יודעת, להגיד לך מה שאני חושבת ולהזהיר אותך.

ליאורה: ואת לא הוכלת לעשות כלום.

דנה: לא יודעת.. אני חושבת שלא. אני חייבת לנתק. אני חושבת שמישהו בא. להתראות.

(עונדת את סמל הנחשול על זרועה)

תמונה 24

לכיתה נכנסות אוסי , שרונה, דנה וחני בידיהן עלוני הסבר חתומים. על זרוע שמאלן בולט סמל הנחשול.

אוסו: אופ.. זה היום הכי טוב שהיה לנו. ראיתם איזה היסטריה?

שרונה: כואבת לי היד מלהחתיים אנשים ולהצדיע כל הזמן.

אוסו: חני , כמה חתימות יש היום?

חני: שלושים וארבע...

שרונה: כמה חברים יש בכלל בנחשול?

חני: טוב. זה יקח לי קצת זמן לספור את כולם. (מתחילה לספור)

אוסו: שמעתן שליאורה המטומטמת הזאת יוצאת נגד הנחשול ממש חזק.

דנה: מה זאת אומרת? נגדנו?

אוסו: כן , כן נגדנו. צריך להודיע ליו"תם. קודם היא רבה עם ירון ועכשיו היא גם מתחילה ללכלך. שלא נדבר על המקרה עם יעלי והמאמר.

שרונה: למלכת הכיתה לא נאה להיות אחת מהח'ברה . אני מבינה אותה. זה קשה להיות פתאום שווה לכולם.

דנה: שרונה, אני לא חושבת ש...

חני: ארבע מאות עשרים ואחד חברים. זה עוד מעורבב אצלי. הכתב שלכן זה משהו...גרפולוג היה שולח אתכן להסתכלות. תאמינו לי..איך אני יכולה לעשות ככה סלקציה? בינתיים התחלתי לסדר את הרשימות לפני בנים חזקים, בנים חלשים, בנות שיודעות לדבר – וסתם בנות. זה יהיה מוכן אני חושבת מחר מחרתיים.

דנה: למה צריך את זה?

אוסו: את הרשימות?

דנה: לא. את הסלקציה?

חני: כדי לחלק תפקידים, מהזתומרת? תגידו, מה אמרתם בקשר לליאורה?

שרונה: הסתומה הזאת מנסה להסית אנשים נגדנו..היא כתבה כבר שאנחנו נסחפים עם הנחשול, שהסוף יהיה גרוע ושצריך לעצור את זה?

דנה: אתם זוכרים בהתחלה כשרוזן..מר רוזן דיבר על הניסוי?

שרונה: בטח שזוכרים

דנה: הוא אמר שכולנו נרגיש הרבה יותר טוב בתור קבוצה, שכולנו נלמד יותר ונתקדם הרבה יותר מהר

אוסו: ן

דנה: אז תסתכלו מה קורה. קצת התרחקנו מזה , לא?

חני: אני לא מבינה מה את מנסה להגיד

שרונה: כולנו מרגישים עלא כיפק בתור קבוצה.

אולי: ואנחנו הכיתה עם ההספק הכי טוב בבית ספר.

דנה: אבל תראו איך אנחנו מלכלכים על חברים , פתאום יש רבים ושונאים

(יעלי נכנסת עם עיתון עם שחר, יותם וירון)

יעלי: שרונה

שרונה: איפה הייתם?

(יעלי בוחנת את כולם , מתח באויר)

שרונה: מה אתם מסתובבים ככה כאילו זה מסדר זיהוי?

יעלי: מישהו דיבר עם ליאורה?

אולי: מה פתאום! שכחת שליאורה עזבה? אף אחד לא מדבר איתה.

יותם: חני, את דיברת עם ליאורה?

חני: לא , אני מסדרת פה את הרשימות.. מה העניין?

שחר: מישהו דיבר עם ליאורה.

שרונה: יעלי, אף אחד פה לא דיבר עם ליאורה. מה אתם רוצים?

יעלי: מה אנחנו רוצים? היא כתבה שוב פעם בעיתון על פחדים של ילדים שרוצים לצאת מהנחשול ולא יכולים .

אולי: מאיפה היא יודעת?

יעלי: זה מה שאני שואלת.

(שקט קצר ובסופו שרונה מפנה מבט מקפיא בדנה)

שרונה: דנה

דנה: תיכף ליאורה תגיד לכיתה ותוכלו לשאול אותה... ה אאא אני לא עשיתי כלום, תעזבו אותי.

ישחר: מישהו אמר שעשית משהו?

חני: רגע, עשית משהו? או לא?

דנה: אהה זאת אומרת אני...

אולי: כן, כן פתאום אני קולטת..זאתי שפוטה של ליאורה זאתי

דנה: לא, אני לא

שרונה: בואנה, אולי היא בכלל מרגלת ומעבירה הכול לליאורה

חני: אז מה דנה? החלטת גם את להתלכלך עלינו?

שרונה: שחר, אולי תסדר לדנה שלנו איזה פגישה עם קופת חולים.

דני: אני לא מרגלת של אף אחד....אני לא אעשה כלום נגד הנחשול

יעלי: היא גם פחדנית וגם שקרנית

שרונה: דיר בלאק דנה

דנה: אני נשבעת נו

חני: טוב מאוד, כי כל מי שילך נגד הנחשול – יסתבך.

שרונה: חייבים לעשות משהו. עכשיו לפני שיהיה מאוחר. ליאורה היא סכנה, היא מסכנת את כולנו.

שחר: אנחנו לא נשאר אדישים כשמישהו תוקע לנו סכין בגב, נכון?

יותם: צריך להשתיק אותה אחת ולתמיד. צריך להשמיד את כל הבוגדים. שחר, אני ממנסה אותך ואת ירון לחולית השתקה שלנו.

שחר: אל תדאג יותם, תשאיר את זה לנו.

ירון: (באי נוחות) כן, אבל צאו מהכיתה..אנחנו נחכה לה פה עד שהיא תבוא.

שחר: הנה היא באה.

ירון: שחר, עשה לי טובה, תן לי לעשות את זה, טוב?

שחר: מה העניין?

ירון: היא בסך הכול בחורה..

שחר: אתה בטוח?

ירון: יהיה בסדר

שחר: אוקיי העיקר שהיא תקלוט תמסר שאנחנו לא משחקים איתה משחקים!

ירון: אני רוצה לדבר איתך רגע.

ליאורה: אנחנו אמרנו כבר כל מה שהיה לנו להגיד. אין טעם לחזור על זה. תעזוב אותי.

ירון: תפסיקי לכתוב את כל מה שאת כותבת נגד הנחשול, זה סתם עושה בעיות.

ליאורה: בעיות? אני עושה בעיות? הנחשול עושה בעיות!

ירון: זה לא נכון. תראי ליאורה, אנחנו רוצים שתהיי איתנו, לא נגדנו. גם אני רוצה...

ליאורה: תשכח מזה, אני פרשתי, זה כבר לא משחק. אנשים כבר נפגעים מזה.

ירון: אז מה? אז יש כמה אנשים שנפגעים בדרך, אבל זה לטובת הכלל.. למה את לא מבינה את זה? נמאסת כבר!

ליאורה: אתה לא נורמלי? "יש כמה אנשים שנפגעים בדרך"?? תשמע את עצמך

ירון: זאת שיטה חדשה ואת תראי שהיא תצליח.

ירון: ליאורה, את חייבת להפסיק (תופס לה את היד)

ליאורה: תעזוב לי את היד, אתה מכאיב לי.

ירון: תפסיקי לכתוב את המאמרים האלה ותסתמי את הפה בקשר לנחשול.

ליאורה: אני אכתוב ואגיד כל מה שאני רוצה ולא אתה, ולא אף אחד מהחברים המטומטמים שלך, לא תצליחו לעצור אותי.

(ירון סוטר לה בחזקה והיא עפה לרצפה. הוא פתאום קולט מה הוא עשה)

ירון: ליאורה, אני מצטער. אני לא מבין מה קרה לי..אני מבקש סליחה. אלוהים ישמור, פתאום אני קולט מה קורה פה. יוואזא אני לא מאמין! אולי את צודקת ליאורה.

(ליאורה קמה ומתרחקת ממנו, רוזן נכנס לכיתה)

רוזן: סליחה שאני מפריע, איפה כולם?

ירון: מר רוזן, אני ביקשתי שיחכו בחוץ כמה דקות, רציתי להיות לבד עם ליאורה.

רוזן: טוב, אז תקרא לכולם לכיתה.

ירון: מר רוזן, אנחנו חייבים לדבר איתך, אתה מוכרח לעזור לנו. זה בעניין הנחשול. אנחנו יודעים כמה זה חשוב לך, זה חשוב לכולנו, אבל זה פשוט..פשוט עבר את הגבול. זה השתלט עלינו, אתה כבר לא יכול להיות עצמך ולהגיד מה שבראש שלך.

ליאורה: כל התלמידים בבית ספר מפחדים. ממש מפחדים. לא רק להתנגד לנחשול אלא גם ממה שיקרה אם לא יסכימו להצטרף. כבר אי אפשר לדבר עם משהו, בלי לפחד ממי שמקשיב לשיחה. אנחנו ממש פוחדים, מר רוזן. אתה חייב לעצור את הסיוט הזה. מר רוזן?

רוזן:.. תכנסו את כולם לאסיפה כללית.

שכולם ילבשו חולצות צהובות תביאו את הכרזים שלכם וסמלים לכולם

כולם נכנסים כמו מסדר צבאי בחולצות צהובות .

רוזן: בעוד מספר שניות ספורות יתגלה בפנינו מנהיג לאומי.

ליאורה וירן: מר רוזן, הבטחת שתעצור את הסייט הזה. אין לנו בכלל מנהיג , על מה אתה מדבר?

רוזן: ודאי שיש

רוזן חושף דיוקן ענק של אדולף היטלר.

הנה המנהיג הלאומי שלכם. הנה המנהיג הלאומי שלכם.

תקשיבו טוב. אין שום תנועת נוער לאומית. חשבתם שאתם כל כך מיוחדים, טובים יותר מכל האנשים שבחוץ ..גזע עליון , עם נבחר..מכרתם את החופש שלכם תמורת תחושת העליונות בלי לחשוב מי יפגע מזה. חשבתם שיצאתם לטיול אבל כמה רחוק הייתם מוכנים ללכת?

כולכם הייתם יכולים להיות נאצים טובים..הייתם לובשים את המדים שלהם..הולכים בצעדים שלהם..ומפנים את הראשים שלכם בשעה שחברים שלכם וקרובים שלכם נרדפים ומושמדים. אתם צחקתם כשנערה חטפה מכות בגלל הדעות שלה.. לעולם לא תוכלו להגיד שזה לא קרה . אתם כולכם למדתם על ראש ממשלה שנרצח בגלל דעותיו. הפשיזם לא שייך רק לאנשים ההם...באירופה...הוא קיים כאן, בתוכנו. ממש עכשיו בכל אחד ואחד מאיתנו . שאלתם אותי איך יכול היה העם הגרמני להתכחש לרצח מיליונים. איך הם יכלו לטעון שלא היו מעורבים ואני שואל אתכם מה גורם לעם שלם להתכחש להיסטוריה של עצמו? אם ההיסטוריה תחזור על עצמה, תרצו גם אתם כולכם להתכחש למה שקרה לכם היום כאן? אם הניסוי שלנו הצליח אפילו קצת, תלמדו שמוטב להטיל ספק במה שעושים מאשר לציית בצורה עיוורת לאיזשהו מנהיג ותזכרו עד סוף ימי חייכם לא לתת לרצון הקבוצה לגזול מכם את זכותכם כיחידים. זה לקח מכאיב לכולכם ותאמינו לי שגם לי הלקח הזה ילווה אותנו כל ימי חיינו.

סדר מופע :

משתתפים (16 שחקנים בסך הכול)

כל הכיתה- ליאורה , ירון, יעלי, שחר , דנה , אוסי , דנינו , חני , שרונה , רפי ויותם.

מורים- רוזן ושולה.

הורים- אמא של ליאורה , דודה של ליאורה, אמא בסצינה ראשונה.

מספר תמונה	מיקום הסצינה	מה קורה שם	משתתפים
1	פרונט במה	התלמידים מדברים אל המנהל לאחר המעשה ולאחר שהנחשול מתגלה	ליאורה ואמה, יותם, ירון , רוזן, 7 תלמידים, אמא של אחד התלמידים – 13 משתתפים.
2	בכיתה	הקרנת הסרט ושיעור היסטוריה	כל הכיתה (11) ורוזן.
3	בכיתה	רגשות מתעוררים אחרי הסרט	ליאורה , ירון , יעלי ושחר
4	ביתם של שולה ורוזן	רוזן חוקר את שאלת ליאורה.	רוזן ושולה.
5	בכיתה	צחוקים על יותם .	יותם , שרונה ואוסי.
6	בכיתה	שיעור עם שולה .	כל הכיתה ושולה.
7	בכיתה	שיעור עם רוזן- תחילתו של הנחשול	כל הכיתה ורוזן.
8	בכיתה	סיום השיעור והתלהבות ראשונית.	ליאורה , ירון , יעלי ושחר.
9	ביתם של שולה ורוזן	רוזן מספר לראשונה לשולה על הנחשול	רוזן ושולה.
10	כל הכיתה	שיעור ראשון על קהילה ומשמעת- סיסמאות כח על ידי משמעת וכח על ידי קהילה	כל הכיתה ורוזן.
11	ביתה של ליאורה	ליאורה מספרת לאמה ודודתה על הנחשול	ליאורה , אמה דניאלה ודודתה .
12	בכיתה	מתחילים להרים גבה על הנחשול- רפי ודנה מתנגדים ראשוניים.	כל הכיתה
13	ביתם של שולה ורוזן	בשיחה עם רוזן שולה נפעמת מיכולות הכיתה החדשה	שולה ורוזן
14	ביתה של ליאורה	ליאורה מתנגדת לנחשול בראשונה.	דניאלה אמא, ירון , ליאורה, שחר , יעלי , אוסי ודנינו.
15	בכיתה	שיעור ראשון ששולה מצליחה ללמד	כל הכיתה ושולה
16	בכיתה	שולה מספרת לרוזן על השינוי שחל בכיתה . היא מתלהבת .	רוזן ושולה.
17	בכיתה	השיעור של רוזן – אחראי משמעת וגיוס חברים חדשים לנחשול.	כל הכיתה ורוזן.
18	בכיתה	ליאורה מסרבת לצאת לגייס חברים חדשים. ירון עוזב אותה	ליאורה וירון.
19	בכיתה	מדברים על הנחשול ומתחילים לחלק פליירים.	שחר, ירון , יותם, דנינו , שרונה , אוסי .
20	סצינה עם קהל	הריב של רפי ושחר על חלוקת הפליירים.	כל סצינה 19 ורפי.
21	ביתם של שולה ורוזן	קוראים על הקטטה בין רפי לשחר בעיתון. שולה מתחילה להבין את הבעיות שיוצר הנחשול.	שולה ורוזן.
22	בכיתה	ליאורה כותבת מאמר על הנחשול , יעלי מנסה לעצור אותה.	ליאורה ויעלי.

23	בכיתה	דנה מחייגת לליאורה ומנסה לומר לה שהיא בצד שלה אך ללא הצלחה.	דנה
24	בכיתה	הכיתה מצטרפת ומגלה שמישהו סיפר לליאורה על התנגדותו לנחשול. הם מחליטים לשים סוף להלשנות של ליאורה.	כל הכיתה
25	בכיתה	ליאורה מגיעה לכיתה וירון מנהל איתה שיחה שבסופה הוא מבין את טעותו . רוזן מצטרף והם מחליטים לשים סוף לנחשול.	ליאורה , ירון ורוזן.
26	פרונט במה	רוזן מגלה להם למה הפכו.	כל הכיתה ורוזן.